

World Goodwill

NYHETSREV

Nr 4 2006

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen.

Vad är döden?

Det är väl ingen tvekan om, att en av nittonhundratalets största upptäckter var den av DNA:s struktur, den så kallade dubbelspiralen. Man brukar kalla DNA för livets byggstenar.

De två eleganta DNA-strängarna, som rör sig i spiral kring varandra, utgör en fantastisk symbol för livsprocesserna, inte bara uppbyggandet av biologiska former. De är även en symbol för utvecklingen av det inneboende medvetandet. För om vi till naturens egna rytmiska cykler lägger, att evolutionen har en framåt drivande kraft, så transformeras livscykeln till en evigt roterande spiral, som medvetandet uttrycker sig genom.

Om vi utvecklar symboliken vidare och tänker oss att de två spiralerna är ande och materia, så kan medvetandet ses som produkten av deras sammanflätade och evolverande samspel. Här har vi ett nytt perspektiv på den gyllene medelvägen som Buddha talade om. Utmaningen ligger i att försöka hålla sig lika långt från den ena som den andra av motsatsparen – de två kraftlinjerna – så som de uttrycker sig på alla nivåer, och balanserar och relaterar till varandra i harmoniska uttrycksformer. Precis som Buddha, Kristus och andra stora andliga ljuskällor, utvecklas genom denna spiralprocess, så gör också varenda medvetandeenhet det. Det innebär att totalsumman av jordens manifestation långsamt rör sig framåt på sin andliga frälsningsresa.

Denna universella evolution fordrar att former hela tiden utrangeras och att nya, fräscha tillkommer, eftersom nya kombinationer av ande och materia tillhandahåller mer förfinade redskap, som

bättre kan uttrycka det vidgade medvetandet. När potentialen hos en form är förbrukad och den inte längre är användbar, så överges den och man skaffar en mer passande. Detta är den grundläggande principen bakom död och återfödelse på alla nivåer i naturen. Exakt vart denna spiral leder eller var den slutar vet faktiskt ingen. Allt man kan säga är att nästa steg alltid ligger framför en, och sakta kommer inom synhåll när vi drivs framåt av livskraften som sådan.

Dessvärre har det sekulära samhället alltmer avskärmat sig från det livets och dödens cykliska förlopp, som utmärker vår resa uppåt i spiralen. Vår hämingslösa materialism har resulterat i att vi alldeles för starkt identifierar oss med vårt hudlager. Vi har snärjt in oss i dess sinnen och följaktligen förlorat kontakten med vår inre natur. Sinnena är menade att ge oss information, inte spärra in oss. Bara genom att befria oss från dem och ge vår efterforskning en subjektiv karaktär kan vi hoppas på att återfå den faktiska kunskapen om dödens natur. Vi måste väcka de inre esoteriska sinnena och följa deras exempel för att komma i kontakt med den eviga kärnan i vårt väsen. Den är stilla och opåverkad under de långa cyklerna av liv, död och återfödelse. Då kan vi direkt få möjlighet att komma in i det större livet – den underbara hemlighet som döden döljer.

Det är bara genom att förstå livet efter detta som en förlängning och utvidgning av det här livet, som man kan förstå döden som blott och bart en övergång – som en förflyttning av medvetandet från ett område av den gudomliga

I detta nummer

LIV, MEDVETANDE, DÖD

DÖDEN IDAG

ÖVERGÅNGSAKTIVITETER

Redaktör:

DOMINIC DIBBLE

www.worldgoodwill.org

spiralen till ett annat. I den meningen är döden bara en befrielse från den begränsning, som vi har en ofullständig erfarenhet av varje natt när vi sover. Så här sade Gottfried de Purucker: "Döden och sömnen är i grunden samma sak, det är bara en gradskillnad. Sömnen är en fragmentarisk död, och döden är en fullkomlig sömn. Detta är den huvudsakliga förklaringen till all undervisning om döden. Döden är inte livets motsats, utan faktiskt en av livsformerna – en variation och modifiering av medvetandet, en förändring från en fas av livet till andra faser för att gagna den karmiska bestämmelsen. Våra kroppar förändras hela tiden. Deras atomer förnyas oavbrutet. Även när vi befinner oss i fysiska kroppar lever vi mitt i oräkneliga små dödar."¹

Alice Bailey summerar dödens natur i en djup och mäktig tanke: "Död är faktiskt ett förfall i tid och rum och beror på tendensen hos materiaande att isolera sig medan den är i manifestation." (Es astr p. 460). Uttalandet speglar hela livsresan. 'Involveringen' i formen och ett hela tiden starkare, individualistiskt, separat medvetandetillstånd och därefter 'utvecklingen' tillbaka till enigheten med frukterna av våra upplevelser som något berikande och av högre kvalitet. När vi erkänner denna cykel kan vi medvetet ansluta oss till evolutionens förlopp och övervinna andens-materiens isoleringstendens. När vi fokuserar på själen, som är medvetandets kontaktpunkt mellan anden och materien, yppar vår vidgade synförmåga den tidlösa visdomens stora sanning, nämligen att ande-själ-materia är en treenighet förenad av livet, som genomtränger alla tre. Döden förstås då som en del av livs-

Ande-själ-materia är en treenighet förenad av livet, som genomtränger alla tre.

processen, den stora befrielsekraften som sätter medvetandets fokus på hela tiden högre punkter i spiralen mellan andens och materiens båda poler.

Frukta och dödsräddelse kan då försvinna, när det vägledande andliga medvetandet, själen, blir en känd realitet i vår medvetenhet. För frukta är resultatet av identifikation med den tillfälliga formnaturen – vår egen form, som ger upphov till känslan av personlighet, formerna och personligheterna hos dem vi älskar och de välbekanta formerna i den omgivande miljön. Men ändå går själens kärleksart tvärt emot denna bindning, och hoppet för framtiden och vår frigörelse från tidigare begränsningar ligger just i att vi istället betonar själens transcendens. När vi arbetar framåt mot en tid då den inkarnerade aspekten av själen kan leva medvetet, konstruktivt och gudomligt i de framväxande materiella kropparna, kommer sorgen, ensamheten och känslan av förlust vid dödsfall att blekna bort. Vi kommer då att se formen bara som en tillfällig aspekt av gudomliga möjligheter, personligheten som en tillfällig förklädnad för själen och vi kommer att närma oss den stora upplevelse vi kallar döden med glädje. Döden kommer att uppfattas som en del av den andliga resan – där själen gång på gång släpper ned ett fragment av sig själv till jorden för att lära saker, för att tjäna och för att utvecklas och berikas av sina erfarenheter och därefter, genom döden, suga upp frukterna av ansträngningarna för att göra ytterligare framsteg in i livets spiralformsmysterium.

1. *Fountain-Source of Occultism*, G. de Purucker, TUP, 1974

DEN GODA VILJAN ÄR...

en viktig kvalitet hos alla som bereder sig för övergången från inkarnationen till ett större liv.

Liv, medvetande, död

Döden väcker nästan alltid frukta, men kanske kommer rädslan att försvinna när man får en djupare förståelse av medvetandet. Förutom att detta ger förhoppningar för framtiden (och delvis på grund av det) skulle en sådan insikt åstadkomma mycket djupt liggande och dramatiska förändringar i våra tankar om oss själva och vär-

den, och därför i hur vi lever våra liv. Man kanske kan säga att det är i medvetandets värld, som ju är en aspekt av tillvaron, som mänskligheten finner sitt enhetstillstånd, sin källa till ljus och kärlek sitt bakomliggande syfte. Kanske förändringarna som pressas fram av en sådan växande förståelse kommer att vara så stora att de leder till

en ny tidsålder, som mera enhetligt och fritt uttrycker vår planets liv, och som manifesterar sig som harmoniska relationer till alla varelser.

Vi känner och upplever medvetandet genom det faktum att vi har fysiska sinnesförmågor, känslomässiga reaktioner, fantasibilder eller koncentrerat mentalt fokus, för att nämna några mycket bekanta exempel. Det är ett uppenbart faktum att det är våra tankar och känslor som sätter vår kropp i rörelse och sporrar den till någon slags aktivitet – våra ord och handlingar förmedlar vårt sinnestillstånd och de känslor vi upplever. Ur det perspektivet kan medvetandet ses som den kreativa orsaken och formen som den därav följande effekten – manifestationen och förkroppsligandet av medvetandet. Om vi följer den tanken lite längre kanske vi kan säga att medvetandet skapar, genomtränger och bestämmer formnaturen, ja det kräver formnaturen för att kunna uttrycka sig – detta är en gammal österländsk syn på medvetandets grundläggande natur och dess relation till formen. I *Den tibetanska livs- och dödsboken* säger Sogyal Rinpoche, "För närvarande är vår kropp utan tvekan hela vårt universums centrum. Vi förknippar den, utan att vi tänker på det, med vårt Själv..., och detta tanklösa och felaktiga beteende förstärker hela tiden vår illusion om att de är oskiljaktiga och existerar materiellt... När vi dör, rasar hela denna sammansatta tankekonstruktion dramatiskt samman. Vad som händer, ytterst enkelt uttryckt, är att medvetandet... fortsätter utan kroppen..."¹

Den nutida västerländska synen verkar vara helt motsatt denna: den stipulerar att det är formen som ger upphov till olika medvetenhetstyper genom ett komplex av biologiska processer. Det betyder att med döden och upplösningen av den fysiska kroppen upphör vår tillvaro fullständigt. Även om detta är den mest framträdande teorin i den västerländska vetenskapen, så är den inte den enda teori, som lagts fram för att försöka förklara medvetandets orsak och existens. En del nutida tänkare presenterar en syn som närmar sig den österländska uppfattningen, nämligen att drömmar i själva verket är en sorts fristående handlingar och medvetandet inte är beroende av den fysiska kroppsnaturen för sin tillvaro och funktion. Nära-döden-upplevelser, som så många har vittnat om för forskare och andra, verkar ge bevis för livets och medvetandets kontinuitet efter den fysiska döden.

Självmedvetande

För att undvika förvirring, bör man beakta skillnaden mellan medventenhet som en allmän beteckning och en människas medvetna medvetenhet. Den mänskliga kroppen är en underbar konstruktion, som den västerländska vetenskapen grundligt utforskat, men ju mer man utforskar den desto förunderligare verkar den bli. Varje cell eller grupp av celler i kroppen har sin speciella funktion. Cellen har sitt eget medvetandeområde och detta visar sig i de funktioner den har. Så till exempel trevar och känner sig somliga celler fram rent bokstavligt och kan känna igen om andra celler tillhör samma organism, t. ex. kroppen som helhet eller om de är främmande. Denna igenkänningsförmåga är absolut en sorts medvetenhet, men ändå är det uppenbart att dessa celler inte har samma medvetna medvetenhet som människan när hon utför sina aktiviteter. Självmedvetande verkar vara ett mänskligt prerogativ. Hon kan styra sina egna aktiviteter i full medveten medvetenhet genom sin fria vilja. Dessutom kan vi känna igen den som vet, kunskapsområdet och mediet som vi vet genom. Med andra ord kan vi identifiera ett observerande, varseblivande jag, självet, den speciella medvetenhets- eller kunskapsfären och den form genom vilken självet varseblir. Därför genomsyras alla varelser av medvetande, men de har inte nödvändigtvis förmåga till medveten eller avsiktlig medvetenhet, som ju är beroende av en insikt om individualitet. Fritiof Capra kommenterar, att "medvetenhet om omgivningen är en egenskap hos kognitionen på alla livsplan. Jagmedvetandet ådagaläggs, såvitt vi vet, bara hos de högre djuren och utvecklas till fullo i det mänskliga sinnet. Som människor är vi inte bara medvetna om vår omgivning utan också om oss själva och vår inre värld. Med andra ord är vi medvetna om att vi är medvetna. Det är inte bara det att vi vet. Vi vet också att vi vet."²

Medvetna övergångar

Att drömma, att vara vaken, att födas, att dö – allt betecknar förändringar eller övergångar i medvetandet, från en typ av aktivitet till en annan och från en medvetenhetssfär till en annan. När vi somnat och gått in i drömvärlden är de flesta av oss omedvetna deltagare i det som händer i drömmen. Vi dras från den ena konstiga händelsen till den andra, och kan på en och samma natt upp-

leva massor av känslomässiga eller mentala förvecklingar fullt motsvarande vår vakna medvetenhet. Och ändå finns det personer som kan medverka aktivt och utöva avsiktligt, eller medvetet, inflytande över sin subjektiva omgivning. Det sägs att man drömmer klardrömmar.

En klardröm är en dröm i vilken man är livligt medveten om det faktum att man drömmer. I en sådan dröm, där medvetenheten är separerad från innehållet i drömmen kan man till och med börja manipulera berättelsen och personerna för att skapa en situation man själv vill ha.³

Alla som upplevt hur levande och medryckande verkligheten i en klardröm är tvingas ompröva det de har uppfattat som verklighet i deras vakenliv.⁴

Det finns andra exempel på att vara vaken, men ändå fungera genom en medvetandekropp som inte är den fysiska kroppen – ett exempel är de många rapporterade fallen av UKU eller s.k. utur-kroppenupplevelser. Många patienter har sett när de själva varit medvetlösa och genomgått återupplivningsförsök, eller till och med dödförklarats, och ändå, när de slutligen fått tillbaka medvetandet, kunnat erinra sig händelseförloppet eller till och med läkarens ord, trots att de varit fullständigt omedvetna om världen (i vanlig bemärkelse). Sådana rapporter ger oss bevis för den att "det medvetna självet, som kan fungera utanför kroppen under vårt fysiska liv, kan verka helt oberoende efter separationen från den när man dör."⁵

Det sägs att den som är van meditatör medvetet kan gå in i ett sovande tillstånd och abstrahera eller dra bort sitt medvetande från den fysiska kroppen till högre medvetenhetsfärer. Allt görs i fullt medvetande om metod och teknik och medveten medvetenhet om den inre omgivningen. En liknande metod sägs det att man praktiserar när man ska dö. I den tibetanska buddhistiska traditionen finns en sedvänja inriktad på sömnen och döendeprocessen. Den innebär att studenten kan vara medveten under båda dessa tillstånd. Detta kallas drömyoga. Enligt den är dödsprocessen den viktigaste andliga händelsen i en persons liv, och man har tänkt ut metoder för att använda döden på ett rationellt sätt i syfte att uppnå andlig frigörelse. Drömyoga börjar med att man tränar visualiseringsförmågan. Man visualiserar upplösningsprocessen innan man somnar, man ser hur den subtila kroppen lämnar den fysiska och går in i det som kallas "medvetandets

klara ljus". När man dör går man in i "dödens klara ljus". Det innebär en "upplösningsprocess, ett tillbakadragande" av medvetandet. Förhoppningsvis kan man modifiera dessa tekniker, så att de kan antas lite mer allmänt, för i större delen av världen är det "en stor skillnad nu mellan det rationella, tekniskt förfinade sättet att hjälpa en person att komma in i inkarnation och det totalt blinda och ofta rysliga och sannerligen okunniga sättet att följa en person ut ur inkarnation."⁶

Att utveckla förmågan att se

Man kan se abstraktionsprocessen eller tillbakadragandet av medvetandet från normaltillståndet till andra och högre medvetenhetstillstånd bortom det fysiska området, som länken mellan sömn, dröm och död och som grunden för medvetandekontinuiteten. Hittills har vi nämnt och närmare förklarat två aspekter av tillvaron: formens och medvetandets – vi är våra fysiska jag, men är ändå medvetna om många typer av omgivning – den fysiska, känslomässiga och mentala naturen till exempel. Det är en tredje aspekt, livsaspekten, som gör att formen och olika medvetandesfärer kan finnas, och att det är skillnad mellan dröm/sömn och att dö. Under sömnen hålls vår fysiska kropp vid liv i världen, under det att medvetandet dras bort till andra medvetenhetsområden. Det är i döden som både livet och medvetandet dras bort från den fysiska kroppen, så att personen som "gått över" (d.v.s. till andra medvetenhetsfärer) i själva verket är levande, förutom att livsaspekten nu är förankrad i en annan medvetenetskropp än den fysiska.

Alice Bailey har följande inspirerande ord att komma med: "Är det omöjligt att tänka sig en tid då själva dödsakten kommer att vara ett triumferande slut på livet? Är det omöjligt att se den tid då timmarna på dödsbädden endast är ett strålande förspel till en medveten bortgång? /.../ Kan ni inte föreställa er en tid då den döende och hans vänner, i stället för att fälla tårar, känna fruktan och vägra inse det oundvikliga, sinsemellan kommer överens om tidpunkten, och att endast lycka kännetecknar övergången? Att de kvarvarandes sinnen inte fylls av tankar av sorg, och att det som utspelas vid dödsbädden betraktas som lyckligare tilldragelser än födslar och giftermål?"⁷

Mänskligheten kan sägas vara på väg mot att behärska sin subjektiva natur, precis som den har lärt sig bemästra sin rent fysiska intelligens och aktivitet (men inte de värderingar som är

drivfjädern bakom en mer upplyst aktivitet). Och denna inre kontroll blir så sakteliga märkbar genom de nyare värderingar som visar sig. Detta kommer såklart även att leda till att det medvetna drömmandet tilltar och till en vetskap, som gör att fler och fler medvetet, fridfullt och i glädje kan gå in genom dödens port.

När mänskligheten lyfter blicken över formvärlden och slutar identifiera sig enbart med den världen, dess materiella natur och värderingar, och istället fokuserar blicken och lägger identifikationen i medvetandets värld, med dess expandande och potentiellt mer omfattande värderingar, tar den de första stegen mot att finna sitt inre ursprung och väsen, vars natur är enhet och fri kommunikation. Medvetandets värld ifrågasätter våra materiella värderingar och ja, faktiskt, alla mänsklighetens tankar om livet och verkligheten. Den kan sålunda befria människosinnet från de nuvarande hämmande begränsningarna. När ett större antal människor håller med om att formen

är ett uttryck för medvetandet och en uppvisad subjektiv kvalitet kan vi mycket väl vara på väg att hitta nyckeln till världens förvandling, för den måste komma ur en förändring av medvetandet. Detta är en viktig insikt, och mänskligheten verkar gå med stadiga steg i riktning mot den. Vi kan alla utforska vårt medvetande medvetet och engagerat, och bokstavligen talat öppna upp för en ny och levande realitet att utforska och att skapa i.

1. Sogyal Rinpoche, *Den tibetanska livs- och dödsboken*, pp 261 (Kommentus Förlag 1995)
2. Fritiof Capra, *The Web of Life*, p 278, (1996)
3. Francisco J. Varela (ed). *Sleeping, Dreaming and Dying* p 101. Wisdom Publications, Boston, 1997.
4. Malcom Godwin, *The Lucid Dreamer* p 10. Element Books, Shaftesbury and Rockport, 1994
5. David Lorimer, *Survival?* p 6. Routledge, London, 1984
6. Alice Bailey, *En avhanling om vit magi*, p 499, Tibetanens Bokfond, Trångsund 1994
7. *Ibid*, p 400

Döden idag

Nuförtiden finns den medicinska tekniken ofta med under döendeprocessen. Vi kan ingripa i naturens tidtabell, och skjuta upp eller snabba på det oundvikliga. Medverkar teknologin till en bra död? För att kunna svara på den frågan måste vi fundera över vad en bra död kan vara, och tänka över vilka situationer tekniken kan tas i anspråk för att intervensera.

Läran om döden och döendet kallas för *tanatologi*, och en av dess största uppgifter är den palliativa vården, den gren av medicinen som ska lindra smärta och fruktan och se till att patienten inte utsätts för kränkande behandling i livets slutskede. De flesta skulle välja en smärtfri och värdig död, om de kunde välja. Och om man har outhärliga smärtor på grund av den obotliga sjukdomen finns det mycket effektiva moderna läkemedel. Men bland sjukvårdspersonal råder fortfarande osäkerhet om ifall det är klokt att administrera högre och högre doser smärtstillande (analgetika). En del är rädda för att dessa allt högre doser helt oavsiktligt kan döda patienten, vilket gör att de som förskrivit och administrerat läkemedlet kan anklagas för brott. Men palliativ vårdforskning visar att den döende kan ha hjälp av högre doser smärtstillande än vanliga patienter, och detta tillsammans med en lägre risk för dödliga biverkningar. Det finns också forskning som visar att den svält och uttorkning som förekommer på allra sista slutet, då patienten saknar

matlust, kan vara naturliga smärtstillande medel.

Detta väcker frågor om den vanliga och rutinmässiga metoden att sondmata och hydrera patienter. Bör man ta bort detta mot slutet, eftersom det kan vara irriterande och ansträngande? En annan sak är vad som händer om en obotligt sjuk patient får en hjärtattack. Ska man försöka sätta in återupplivande behandling, trots att studier visar att chansen att lyckas är ganska liten? Dessa saker relaterar inte bara till smärtan, utan till individens värdighet, eftersom sonder och slangar är kränkande och återupplivning en ytterst närgången procedur. Om man ser döendet som en process av överlagt och avsiktligt tillbakadragande från en fysisk inkarnation, planerad av själen, då kan det vara så att återupplivning är en ovälkommen störning, och att även sondmatning och hydrering bortom en viss punkt innebär en onödig försening.

Jon D Fuller, som är jesuit och läkare, vädjar om enkelhet med följande ord: "Jag har ofta funderat över en förmåga som människor har haft i tiotusentals år, och som innebär att man tar hand om och vårdar sina döende närstående. Ett kriterium som jag tycker verkar vettigt för vad som är lämplig vård vid livets slut är detta: Vad kan du utföra i en grotta? I en grotta kan du hålla om en person, du kan vagga henne, du kan sjunga för henne, du kan bada henne, du kan se till att hon inte blir torr i

munnen och om läpparna, och du kan ge smärtstillande medel, som inte behöver sväljas ner.”¹

Musik och tystnad

En annan faktor som man måste ta hänsyn till är, hur mycket som hela vårdstrukturen och speciellt användningen av tekniken hindrar och stör patienten och dennes andliga situation. Hon eller han kan mycket väl vara engagerad i djup reflektion över sitt liv. Denna återblick på livet är en viktig möjlighet för en person att se igenom sina upplevelser, identifiera betydelsefulla moment och att göra en sammanfattning för att få en mer komplett insikt i hans/hennes liv och tidsperiod, och dess mening. Av gammal vana eller på grund av sina rutiner kanske vårdpersonalen oavsiktligt avbryter den processen. Detta är ett område som tanatologin borde utforska vidare. Alice Bailey anmärker: ”Låt det för det första vara tyst i rummet.” Så är naturligtvis ofta fallet. Kom ihåg att den döende vanligtvis är medvetlös. Denna medvetlöshet är endast skenbar och inte reell. I niohundra fall av tusen finns hjärnmedvetenheten och ett fullständigt medvetande om vad som sker, men det föreligger en fullständig förlamning av uttrycks viljan och total oförmåga att alstra den energi som antyder vakenhet. Då tystnad och förståelse råder i sjukrummet kan den bortgående själen med bibehållen klarhet behålla besittningen över sitt instrument till sista minuten och förbereda sig på lämpligt sätt.”²

Att tystnad är viktigt kan tyckas motsägas av följande förslag: ”Vissa typer av musik kommer att användas då man förstår mer om ljud, men det finns ännu ingen musik som kan underlätta själens arbete medan den drar sig tillbaka från kroppen, även om vissa orgeltoner kommer att befinnas vara verksamma.” Men att känna till när tystnad krävs och när det är lämpligt att använda ljud är något som fortsatt forskning förmodligen kommer att ge prov på. Ett tecken på att arbetet med att använda ljud redan har satt igång är en ny gren av tanatologin, *musiktanatologi*. Den inriktar sig på att hålla s.k. musikvigilior för att hjälpa personen och dennes familj. En eller flera musiktanatologer besöker den döende under en sådan vigilia eller vaka. Man spelar harpa och sjunger en viss, bestämd repertoar som kan vara till mycket stor hjälp för patienten och dennes familj. Det sägs, att den döende ofta efter en sådan vaka är mer avspänd, mindre orolig och har mindre smärta.³

Från social synpunkt verkar det som om vi för närvarande lever i en dödsförnekande civilisation. Den kosmetiska kirurgen lovar evig ungdom, och en oprövad teknik att frysa ner kroppar (kryonik eller kryoteknik) påstår att en person kan behållas

som skendöd tills obotliga sjukdomar kan botas. Man har också fört på tal att livet ska kunna upprätthållas i all oändlighet, genom att man ersätter alltflera organ med mekaniska apparater. Och somliga vill till och med hävda att en persons ”människohet” uteslutande beror av hjärnan. Det innebär att om man kunde göra en exakt kopia av en persons hjärnaktivitet, kunde den laddas ner till en dator och på så sätt ge odödlighet. Men tar inte sådana försök avstånd från livets absoluta kärna, som är förändring? En annan aspekt av detta förnekande av döden kanske visar sig i de allt dyrare medicinska behandlingar som krävs för äldre människor. Kan spenderande av stora summor för att förlänga livet med ett par månader rättfärdigas, när det finns så många andra behov att tillgodose inom en hårt pressad sjukvårdsapparat? Följande uttalande av TD Lisa Sowle Cahill syftar på amerikanskan Terri Schiavo, men är allmängiltigt:

”Båda sidor har fastnat i diskussionen om man ska tillhandahålla högteknologisk medicinsk vård, som normaliserar den som ett sätt att hantera sjukdom och död. Vi glömmer de 45 miljoner amerikaner som inte har någon sjukförsäkring, vi glömmer folk i andra delar av världen som inte ens får grundläggande medicinsk vård. Vi glömmer vår nationella utfästelse, som vi inte har verkställt, att bidra till den globala fonden för att bekämpa aids, malaria och tuberkulos. Hur ser den större bilden ut för sjukvårdsresurser och mänsklig omvårdnad? Farorna när vi fokuserar på livets-slut-frågor är inte nödvändigtvis de som vi omedelbart varseblir.”⁴

Precis som var och en av oss måste lära sig att hantera dödens realitet, så måste även samhället göra det. Kanske kommer vi då att se en rörelse bort från nuvarande betoning av tekniken, mot att ge mer tid och uppmärksamhet åt den mänskliga sidan för att främja en god död.

1. Boston College Magazin, våren 2005, http://bcm.bc.edu/issues/spring_2005/ft_endoflife.html

2. Alice Bailey, *Esoterisk läkekonst*, p 364, 1987

3. För mer information, kontakta: The Chalice of Repose Project, P.O. Box 169, Mt Angel, OR 97362-0169, USA; Tel +1-503-845-6089 fax: +1-775-218-2591; Email: info@chaliceofrepose.org <http://www.chaliceofrepose.org>

4. Se not 1

Aktiviteter under en övergångstid

Boken **The Book of Hopes and Dreams**, red. Dee Rimbaud, är en antologi som presenterar verk från några av dagens bästa poeter. Vinsten från försäljningen av boken kommer att gå till *Spirit Aid*, en välgörenhetsinrättning i Glasgow, som samlar in pengar för att hjälpa barn ute i världen, barn som fått sina liv ödelagda av krig, folkmord, fattigdom, misshandel eller dåliga förutsättningar hemma eller utomlands.

Spirit Aid grundades år 2001 av skådespelaren David Hayman. Det är en frivilligorganisation som verkar för att stödja barn och ungdomar som fått sina liv förstörda av krig, folkmord, fattigdom, misshandel eller dåliga förutsättningar i övrigt. Humanitära projekt pågår i Kosovo, Guinea Bissau, Afghanistan, på Sri Lanka, i Kambodja, Sydafrika och Skottland. Spirit Aid är en av mycket få välgörenhetsorganisationer som är aktiva i Afghanistan, och i *The Book of Hopes and Dreams* skriver David Hayman om en av sina resor dit. Han ger med intensiv klarhet information om det afghanska folkets lidande. För att hjälpa det i dess svåra situation bestämde sig Dee Rimbaud för att sätta ihop diktantologin. Resultatet blev överväldigande, med över 2000 bidrag, bland annat från internationellt kända författare som Lawrence Ferlinghetti, Margaret Atwood, Carol Ann Duffy, Simon Armitage och många fler. Nu hoppas man att boken kommer att gripa tag i allmänhetens fantasi, och att folk bidrar med pengar till insamlingen Spirit Aid. Blev du intresserad av boken se <http://www.rimbaud.org.uk/bookofhope.html> - eller av projektet Spirit Aid kontakta: Spirit Aid, 133-135 Stockwell Street, Glasgow, G1 4LR, England; epost: info@spiritaid.org.uk; hemsida: www.spiritaid.org.uk/

PeaceJam är ett internationellt utbildningsprogram, uppbyggt kring Nobelpristagare som arbetar med ungdomar, och som vill föra vidare den kraft, skicklighet och visdom som de själva förkroppsligar. Målet för PeaceJam är att ge inspiration till en ny generation fredsstiftare, som ska förvandla sina lokala samhällen, sig själva och världen. De medverkande nobelpristagarna, som har olika andlig och politisk hemvist, är direkt involverade i att utveckla undervisningsplaner för PeaceJam och själva programmet. De är förstas medlemmar i

PeaceJam. Men alla är överens om att det är nödvändigt att ge undervisning i fred, konfliktlösning och tolerans till ungdomar över hela världen. Bland Nobelpristagare som är medlemmar i PeaceJam-stiftelsen, kan nämnas Dalai lama, ärkebiskopen Desmond Tutu, Rigoberta Menchú Tum, president Oscar Arias, Adolfo Pérez Esquivel, Máiread Corrigan Maguire, Betty Williams, Östtimors premiärminister José Ramos Horta, Aung San Suu Kyi, Sir Joseph Rotblat (dog 2005), Jody Williams och Shirin Ebadi. Hela vägen från förskola till högskola och universitet är det meningen att man ska kunna delta i PeaceJam. Nästan 500 000 ungdomar har sedan starten 1996 deltagit i dess utbildningsverksamhet, och man har i sin tur slutfört fler än 300 000 samhällstjänstprojekt för att förvandla sina lokala skolor, grannskap och samhällen. Man har fortlöpande ledarskapsträning för tonåringar. Ungdomarna börjar skolåret med att studera PeaceJams läroplan, som fokuserar på en fredspristagares liv, vad denne sagt, skrivit och varit verksam med, men även frågor som ungdomar står inför idag (såsom våld och intolerans). Man har tillgång till utbildade ledare, lärare och mentorer genom organisationer i lokalsamhället och på universiteten. Genomsnittsgruppen på 12 elever som bildar en PeaceJam-klubb lägger ner 36 timmar på att delta i kursen. Klubbarna utvecklar och implementerar en handlingsplan för sina respektive samhällen. Fyra ombud väljs sedan ut att delta i en tvådagars PeaceJam-konferens, där de kan medverka i seminarier och gruppdiskussioner och lägga fram egna pågående hjälpprojekt för den gästande fredspristagaren och för samhället i stort. Fyra månader senare är ombuden med på en PeaceJamSlam, som är en endagskonferens. Då rapporterar de om framsteg för de olika projekten på respektive hemorter, och får också en fördjupad ledarskapsträning. Intresserad? Kontakta PeaceJam Foundation Headquarters, 5605 Yukon St. Arvada, CO 80002, USA; tel: +1-(303)-455-2099; fax: +1-(303)-455-3921; e-post: info@peacejam.org; hemsida www.peacejam.org/index.htm

Den stora invokationen

Från Ljusets punkt i Guds Sinne,
låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta,
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd,
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på
jorden.

(alternativ version)

Från Ljusets punkt i Guds Sinne
låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt Ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Den kommande återvända till Jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på
jorden.

“Till all lycka för mänskligheten är livets hela inriktning motståndare till sjukdom, och formlivets reaktion på människans tanke befrämjar dödsfruktan. Detta är helt i sin ordning, för självbevaringsdriften och bevarandet av formintegriteten är en viktig princip i materien, och strävan att föreviga livet i formen är en av våra största gudagivna förmågor, och den kommer att bestå. Men bland människorna måste denna så småningom vika för användandet av döden som en organiserad frigörelseprocess med syfte att bevara kraft och att ge själen ett bättre manifestationsinstrument. För denna handlingsfrihet är mänskligheten som helhet ännu ej beredd. Världens lärjungar och aspiranter borde emellertid redan nu börja förstå dessa nyare existensprinciper. Självbevaringsdriften styr relationen mellan ande och materia, mellan liv och form, så länge som Gudomen själv vill inkarnera i sin manifestationskropp - en planet, eller ett solsystem. I det ovan sagda har jag givit er en ledtråd till en av de grundläggande orsakerna till sjukdom och till den ändlösa kampen mellan den fångslade anden och den inspärrande formen. Denna kamp använder som metod den inneboende egenskap som uttrycker sig som driften att bevara och driften att föreviga - både den nuvarande formen och arten.”

(Esoterisk läkekonst, p. 21)

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut fyra gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska. Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor och det kostar inget att prenumnera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda banknumret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembé (3è)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Trianglar
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till så många som möjligt. Bankgiro: 5777-1537